

PECH-szériánk története

A Pannon Endokrin Club Hétvége sorozatot a résztvevők kivétel nélkül maguknak érzik immáron. Ki többé, ki kevésbé; Bacsó Péterrel szólva: "...lehet, hogy kicsi, lehet, hogy savanyú, de a miénk...". Innen a birtokos szerkezet.

Tekintve, hogy az összefoglaló sok év távlatából és távolából készült, az emlékezet sajátos emberi tulajdonságai bizonyos részleteket máshogy őrizhetnek, emiatt viták helyett megértésre számítok.

A történet valószínűleg akkor kezdődött, mikor Csillag József főorvos Veszprémbe költözött, hogy a fővárosi klinika után a helyi megyei kórházban gyógyítsa tovább a testeket és a lelkeket. Lehet, hogy az ötlet fogantatásának pillanata a szülőapa számára sem volt jól érzékelhető, de nem vitatható, hogy akkortól kezdte maga köré gyűjteni az endokrinológia iránt érdeklődő fiatal és ex-fiatal kollégáit, próbálva a gyógyítás és a hormonális betegségek iránti érdeklődő lelkesedését átadni.

Sok évnyi kitartó munka következett, melynek számomra első, helyi léptéket meghaladó jele 1993-ban a Dunántúli Belgyógyász Vándorgyűlés keretében helyet kapott endokrin szekció volt. Következő állomásként kerülhetett sor az első önálló konferenciára 1995-ben, mely „Veszprémi Pajzsmirigy Hétvége” címen zajlott. Csillag főorvos meghívását örömmel fogadta mindenki, a rendezvény úttörő kezdeményezésnek számított a maga nemében. Megítélésünk szerint az összejövétel sikeres volt (erről beszámoló a Belorvosi Archívumban jelent meg). Következő év (1996) tavaszán az akkor már rendszeresen zajló, Országos Terápiás Műhely továbbképző sorozat részeként Balatonfüreden endokrinológia fő témakörben, nagyjából a veszprémi találkozón résztvevőkből verbuválódott csapat tartotta az előadásokat. Akkor fogalmazódott meg az igény, hogy legyen folytatás! Az egyik fő motívum volt, hogy menjünk el mindenkire. A helyi embert erősítsük pozíciójában, értessük meg a környezetével, hogy jó ember, szakmailag felkészült, és vannak társai, akik támogatják. Szóval, hogy ne érezze magát teljesen egyedül a végeken. Az ötletet egyhangúan támogattuk, így még abban az évben ősszel Gálosfán megtartottuk a harmadik ülést, mely a sorrend szerint a harmadik, de az időközben Csillag főorvos által alkotott nevezéktan szerint az első PECH volt. Ettől fogva minden évben ősszel vándorgyűlés-szerűen találkozunk, 2010-ben már tizenhetedik alkalommal. Reménykedjünk abban, hogy a sorozat nem szakad meg, folytatódik úgy, ahogy mindig van rá példa: új emberekkel, új (hely)színekkel.

2004-ben váratlan, és szomorú esemény volt Csillag főorvos halála. Temetésén elárvultan ácsorgott a csapat. Szabolcs István professzor emlékezett meg arról a klubról, melyet elhunyt tiszteltünk hozott létre, figyelmeztetve a hátramaradottakat egyúttal arra, milyen sokat is köszönhetünk neki, mindannyian. Egyben felvetette, hogy ne csak szóban és lélekben, hanem valamilyen tárgyi formában is őrizzük annak az embernek az emlékét, aki annyit tett közös ügyünk érdekében. Még aznap, a család engedélyével és támogatásával megkezdtük az emlékérmé alapítását. Péter Vladimír ötvösművész tervei és keze munkája nyomán így született meg a "Csillag", melyet azóta minden évben az arra érdemesnek ítélt kollégánk vehet át, a hagyomány szerint Szabolcs professzor laudációját követően.

Rucz Károly